

sig; derefter skal den sammenkalde en Raadstueforsamling, hvor de valgberettigede Skattebere skulle erklære sig derfor, og naar dette er skeet, skal endelig Indenrigsministerens Samtykke erhverves dertil. Der er saaledes efter Udvalgets Mening taget alle de Hensyn, som formentlig her bør gjøre sig gjældende, og jeg kan derfor ikke troe, at der fra nogen Side kan være mindste Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Forslag.

Det næste af Udvalgets Forslag gaaer ogsaa ud paa Optagelsen af en ny Paragraph, vedrørende de i den nævnte Anordnings §§ 17 og 18 indeholdte Bestemmelser. § 17 omhandler de Sager, i hvilke Magistraten ikke uden Borgerrepræsentationens Medvirkning kan tage nogen Beslutning, og det er nu allerede deri bestemt, at naar der skal opstaae nogen Dissens eller Uenighed mellem Byens Øvrighed og Borgerrepræsentationen, „bør der anstilles en mundtlig Conference“ mellem dem angaaende Sagen; „men naar Meningsforskjellen ikke derved høeres, bliver Sagen at indstille til høiere Øvrigheds Beslutning“. § 18 handler om saadanne Tilfælde, „hvor Øvrighedens Erklæring indhentes over nogen Kjøbstadens Tare vedkommende Gjenstand“. Her er det ikke sagt, at der nødvendigviis skal finde en Overveielse Sted i Forening med Borgerrepræsentationen; det hedder nemlig, at Øvrigheden enten „bør tage samme under Overveielse i Forening med Borgerrepræsentanterne eller og indhente disses særlige Betænkning, der stedse bør vedlægges Øvrighedens Erklæring“. Nu er det Udvalgets Mening, at det i alle Tilfælde, hvor der er Meningsforskjellighed tilstede mellem dem, vilde være det Helbigste, om Magistraten eller Byfogden forhandle mundtligt med Borgerrepræsentanterne, idet det er naturligt, at saadanne Meningsforskjelligheder paa den Maade snarere ujbævnæs, end naar de skriftlig skulle forhandle med hinanden om den rette Opfattelse af Sagen, og dens Afgjørelse bliver derved ogsaa paasthyndet; men dertil kommer endnu, at ved saadanne Leiligheder, hvor man dog ikke kommer til Enighed, har Byfogden eller Magistraten en afgjort Overvægt over Borgerrepræsentanterne ved den Maade, hvor-

paa deres forskjellige Indstillinger komme frem, idet nemlig Borgerrepræsentanterne efter at have affattet deres Erklæring maae sende den til Byfogden eller Magistraten, og denne har da deres Indstilling liggende for sig, førend han forfatter sin egen, og har den store Fordeel, at han kan benytte for sit Vedkommende, hvad der er sagt af Borgerrepræsentanterne, hvorimod disse ikke lære at kjende, hvorledes han yttre sig. Det er aabenbart, at disse to Autoriteter paa denne Maade ikke ere lige eller retfærdigt stillede, og det forekommer derfor Udvalget, at man maatte ønske at komme dertil, at deres Indstillinger blive at affatte i Forening. Derved menes naturligviis ikke, at Affattelsen selv skulde skee paa samme Sted; men Meningen er kun den, at den ene Part bliver fuldt vidende om, hvorledes den anden udtaler sig, og at den derefter kan have Leilighed til at udvikle Grundene for og imod fra de forskjellige Sider, og at disse forskjellige Udtalelser affendes tilfammen. Skjøndt det staaer udtalt i Betænkningen, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at det allerede blev saa godt som eenstemmig indstillet af de roeskildste Stænder i 1836, da denne Anordning var forelagt dem til Betænkning, at dette maatte skee. Det kan derfor vist ikke være for tidligt saa mange Aar efter at foreslaae her, hvad der allerede dengang saa godt som eenstemmig blev forlangt.

Hvad Forslagene under Nummer 8 og 9 angaaer, da staae de i nær Forbindelse med hinanden. Udkastets § 8 indeholder nemlig det Samme, som her er deelt i 2 Paragrapher, og naar Udvalget foreslaaer en ny Paragraph, hvori den ene Deel er optagen, da er Grunden dertil den, at § 8 omhandler to forskjellige Gjenstande. Den ene er den, at for alle de Stæder, der have faaet deres communale Forhold ordnede efter 1837, skal denne Lov ikke være gjældende, og den anden Bestemmelse er den, at Alt, hvad der af Anordningen 24de October 1837 ikke strider mod denne Lov, fremdeles er gjældende. Det er altsaa to forskellige Ting, og man har der formeent, at dette vilde træde klarere frem, naar det kom til at staae i to Paragrapher. Det vil let sees, hvad der har begrundet Udvalgets forandrede Redaction